

Každé jaro u nás začíná dvěma akcemi

- - Pálení čarodějnic - -

Každoroční probuzení ze zimního spánku naší obce začíná jak jinak, než poslední dubnový den. Zpravidla je ještě chladno, jen ve výjimečných letech nenastavujeme zádušní žár ohně. Nejinak tomu bylo i letos. Po předchozích teplých dnech se ohlásila studená fronta a hlavně nepříjemný vítr. Všichni návštěvníci tradičního místa symbolického upálení čarodějnic - mezi

Vestcem a Světlou - nedočkavě vyhlíželi předsedu Sboru dobrovolných hasičů Světlá, pana Pavla Rudolfa, až velkou hromadu kletstí a dříví zapálí. Hordy dětí řádily v okolním porostu do té doby, než byly vyhnány před doprovodným programem - tradičním ohňostrojem. Tím jsme symbolicky vystřelili čarodějnice a tedy poslední zbytky zimy z našeho kraje. Tradice pálení ohně o filpojakubské noci je zejména česká, německá a trochu i skandinávská. Nikde jinde na světě vidět není. V 19. století byl tento zvyk zakazován jako pověrečná praktika, stejně tak i toto nebylo moc příjemné minulému totalitnímu režimu. Že nešlo jen o obyčejné pálení ohně, svědčí i text z časopisu Český lid z roku 1913, kde F.Petera popisuje tradici z roku 1860: Toho dne před sv. Filipem a Jakubem podle zdejší pověry musí všecko v chlévech býti zpraveno a poklízeno, dobytek nakrmen i podojen, dříve nežli slunce zajde, a chlévy zavřeny, sice by čarodějnice měla moc tomu chlévu a dobytku uçarovati, uškoditi. Proto také toho dne před západem slunce musí se ratolest čerstvá z břízy nebo vrby neb z jiného stromu do hnoje před chlévem zasaditi, aby čarodějnice neuškodily..." Byl to tedy zjevně lidový doprovodný akt jarnímu úklidu...

- - Prvomájový průvod - -

Vidíte, že pamatujete prvomájové průvody z dob minulých, kdy jsme povinně stáli podél cesty a nadšeně mávali na procházející nekonečný štrůdl zástupců podniků a organizací! V průvodu byly nesené podnikové prapory, neznámá jela i alegorické vozy, tedy podniková vozidla chytře nastrojená a ověšená transparenty... Například družstevníci ze Lhoty v roce 1973 pro prvomájový průvod v České Skalici připravili dokonce tři takovéto vozy: mohutný pluh sovětské výroby "Kýrovec", nový německý kombajn a velmi pěkně ověšený valník tažený dvěma koni, na kterém seděly děti v národních krojích.

I my máme takovou tradici. Každé první květnové dopoledne se parta nadšených obyvatel i přátel obce Lhota pod Hoříčkami nastrojí do předem zvoleného tematického ústroje, některá vozidla přetvoří právě alegoricky do určeného tématu a průvod vyrazí. Letos to byly pohádkové a filmové obludy či strašidla. Takže se vyrazilo z návsi přes Hostinku do Vestce, kde se obludy pozdravily s místními i s chalupáři. Pak došlo na invazi strašidel do sousedního Vestce. Starosta Josef Vlček a několik místních toto procesí už očekávali s připraveným občerstvením. Až se vše snědlo a vypilo, pár slov prohodilo, pokračovalo se okolo Větrníku a hospody pod ním zpět do Lhoty, okolo hřiště do klubovny. Příjemný happening mohl být zakončen. Volby tématu pro příští rok se můžete zúčastnit i vy na facebookových stránkách obce.

Před 170 lety se narodil významný rodák Újezdce

Vincenc Vávra

* 2. červenec 1849, Újezdec u České Skalice

† 5. leden 1936, Brno

Literární historik, středoškolský profesor, funkcionář Muzejního spolku, ředitel státního gymnázia v Přerově, vládní rada a hlavně uznávaný životopisec Boženy Němcové.

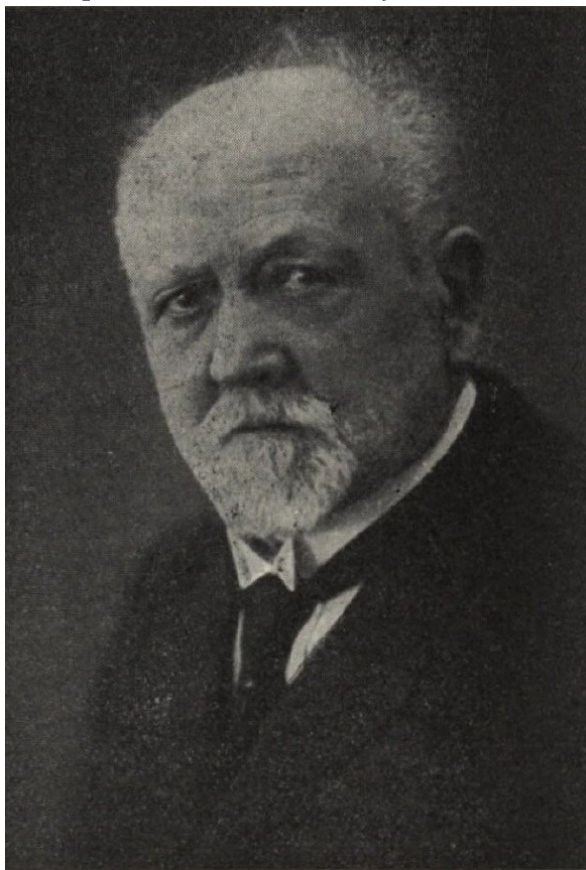
Kdysi dávno, na konci 16. století, pán na tvrzi újezdecké - Bedřich z Kounic - nechává postavit stavení poněkud níže od svého sídla pro svého kuchaře. Bohužel tato stavba shořela a její majitelé o kousek vedle postavili stavení nové, již označené jako Újezdec č. p. 2.

O několik století později, přesně 26. července roku 1849 se zde narodil pan Vincenc Vávra.

Jeho otcem byl František Vávra, katolík, drobný zemědělec, jak se dříve říkalo "zahradník". Dědeček byl v tu dobu už výměnkář s babičkou Marií, která byla rodu Ott z Komárova. Matka, jež na svět přivedla našeho slavného rodáka, se jmenovala Františka (Vávrová), dcera Lorence Meiera, půllánika ze Lhoty pod Hoříčkami č. 17 a jeho manželky Marie, jež byla dcerou Jana Hofmana, taktéž půllánika ze stejného stavení. Ještě z matriky narození můžeme vyčíst, že porodní bábou byla na tehdejší dobu nezvykle vzdělaná (v matrice narození uvedená jako certifikovaná) Kateřina Jará. Za zmínku také stojí, kdo mu byli za kmotry. Vyčetl jsem, že prvním byl Josef Kleprlík – ovčák z Újezdce č. p. 4 a druhou Anna Borůvková, manželka „zahradníka“ Josefa Borůvky z Újezdce č. 17.

V šesti letech nastoupil Vincenc do obecné školy ve Chvalkovicích, přesněji do stejné třídy, kam 25 let před ním chodila i Božena Němcová. Od roku 1856 chodil do dvojtřídky v Kohoutovicích, hned po roce přešel do 4. třídy hlavní české školy ve Dvoře Králové nad Labem, aby mohl nastoupit na střední školu. Rodiče registrovali nadání svého syna a obezřetně ho poslali na studia do Hradce Králové na gymnázium. Končil ho v roce 1871; zajímavé je to, že jeho spolužákem byl i Alois Jirásek! Pak šel na filozofickou fakultu do Prahy, po jejíž absolvenci tam též učil na II. státním reálném gymnáziu jako suplující učitel, než přešel do Brna, kde byl jmenován skutečným učitelem na tamějším vyšším státním gymnáziu. Po celý život se věnoval kulturnímu a společenskému dění v místech, kde působil. Když mluvím o jeho působení v Brně, tak zde je potřeba vypíchnout jeho funkci knihovníka Muzejního spolku.

Také celých 10 let učil bezplatně češtinu na soukromé dívčí škole zřízené vlasteneckým spolkem Vesna. Tento původně pěvecký spolek postupně změnil své poslání ve snahu zvýšit vzdělanost mezi brněnskými ženami v 19. století výhradně v českém jazyce.

Už za dob studentských uveřejňoval své básně, ale nevynikl v nich. Později se pokusil o povídky, psal i pěkné referáty (Literární listy, olomoucká Koleda...). Nejvýznamnější činností našeho rodáka byla však podrobná studie života a díla Boženy Němcové. Vlastimil Dorazil o něm ku příležitosti jeho 85. narozenin sepsal v roce 1935 životopisnou brožurku, v níž popisuje, že „...Nebylo místa, kde se Němcová zdržovala, aby je nenavštívil a nepátral po sebemenším dokumentu písemném aneb ústním o ní. Tato pilná sběratelská a srovnávací literárně historická činnost Vávrova vyvěrala z opravdové úcty ke geniální spisovatelce, která neměla

nikdy za svého života ustláno na růžích. Tak vznikly jeho první významné knihy o Němcové...“

Po první světové válce se na penzi odstěhoval zpět do Brna, ale tím spíše často navštěvoval rodný kraj.

"Miloval dobré lidi, ušlechtilou literaturu a krásnou přírodu, pracoval o lepší mravní a národní uvědomění studentstva a veřejnosti. Pedagog, lidumil, spisovatel a ředitel Vincenc Vávra zapsal se zlatým písmem v srdce všech lidí dobré mysli. Pracoval rozvážně, obětavě a úspěšně pro vzdělání a svobodu československého národa. Na něm se naplnila v největší míře klasická slova 30. básně III. knihy Horaciových ód: Exegi monumentum aere perennius regalique situ pyramidum altius. Lidé rázu Vávrova si zasluhují trvalé, vděčné vzpomínky..." (opět citace z knihy V. Dorazil - Vincenc Vávra, životopisec B. Němcové)

Nejvýznamnější dílo:

- **Božena Němcová: pokus životopisný a literární (1895)**

- **Čítanka Boženy Němcové (1911)**

Konečně máme útulné místo na bioodpad

Dlouhá léta si mnozí mysleli, že je Haráček odkladištěm odpadu. Jsme velmi potěšeni, že se uvědomění místních, ale i chalupářů výrazně zvedlo a toto místo už nemusí být ostudou obce. Proto se i zde zbudovalo dočasné odkladiště na bioodpad. A každý sem může odložit přebytečnou posekanou trávu, listí a jiné zbytky ze zahrady, o které se postaráme. Místo máme řádně smluvně zajištěno s majitelem pozemku. Vybudování stálo 115.600,-Kč.

Mše svatá u mariánské kapličky pod Větrníkem

Obec Vestec opravou kapličky v Lečském údolí pod Větrníkem jistě posloužila dobré věci, no ale díky tomu čelila výzvě: co dále? Nemohlo to skončit jinak, než znovuoobením větrnické pouti. Termín náleží vždy týden po pouti na Hoříčkách, a tak se v sobotu 15. 6. 2019 sešla početná skupina okolních obyvatel právě u kapličky ke mši svaté. Počasí bylo horké, řekl bych až dusné. Starosta připravil stůl pro kněze, jakožto i lavičky pro příchozí účastníky, kterých bylo odhadem na čtyřicet. S postupem sluníčka se však pomalu odsunovali dále a dále do stínu, neboť žár byl opravdu velký a k tomu velké předbouřkové dusno.

V 13.30, nebo možná několik minut poté, si kaplan oblékl štólu a jeho pomocníci, mladí křesťané, zahájili celou bohoslužbu písní za doprovodu kytary i houslí. Celá mše probíhala běžným způsobem - kázáním k aktuálním tématům, čtením z bible, modlitbami za žijící i za naše zemřelé a dalšími posloupnostmi. Bohoslužbu vedl P. Jan Lukeš, kaplan z Červeného Kostelce. Po mši měli občané možnost posedět při občerstvení u naší myslivecké chaty.

Kapličku nechal vybudovat pan Janko, sedlák a hospodský z Větrníku č. p. 7. Křížovou cestu si můžete projít přímo z Větrníku lesní cestou, kam se dostanete mezi domy č. p. 14 a 18 a končí právě u kapličky, když překoná lávkou Větrnický potok pod strání.

Velká slavnostní červnová sobota - oslava odhalení znaku obce a vyvěšení vlajky

O nových atributech obce jsem podrobně psal v minulých číslech Občasníku, takže se nemá cenu k tomu vracet, ale nyní nadešel ten slavnostní okamžik uvedení našeho krásného znaku do praktického použití.

V sobotu 29. června se konala ve Lhotě pod Hoříčkami velká slavnost odhalení obelisku se znakem obce a vyvěšení vlajky na obecní úřad. Již několik minut před druhou odpolední se sešla téměř stovka obyvatel, chalupářů i příznivců naší obce, aby byli historickými

účastníky slavnostního aktu legalizace našeho znaku a vlajky. Sice bylo horké počasí, ale to nevadilo, přestože po zahájení starostkou obce paní Darinou Kricnarovou kronikář Petr Bibrle naznačil, že historicko-vědní vysvětlení původu znaků a vlajek bude trvat více než hodinu... Jistěže to byla nadsázka, davem to zašumělo, ale několik vět na toto téma bylo více než nutností. Ještě před tím ale neplánovaně předal starostce obce zbrusu novou obecní kroniku, která v tuto chvíli obsahuje retrospektivní záznamy od roku 1983, kdy se psala zdejší

kronika naposledy, do aktuální ho roku 2018. Kronika je samozřejmě koncipována jako otevřená s tím, že kronikář bude každým rokem doplňovat příslušné povídání k tomuto roku a až kniha dosáhne

představil přítomného sochaře Hynka Schejbala, který obelisk pro naši obec vytesal. Ač původem z Josefova, zapustil životní i profesní kořeny v nedaleké vsi Nový Dvůr. Ve svém krátkém popisu díla

upozornil, že jsme vybrali velmi dobře, neboť tvar obelisku je nejstarším motivem pro tyto účely. Tři obruče na těle obelisku pak značí svornost našich tří osad – Lhoty, Újezdce a Světlé, jež tvoří jeden celek. Došlo i na šampaňské a pokřtění díla a na závěr zazněla i státní hymna. Vinou technické poruchy byla uprostřed přerušena, tím dojemněji vyznělo spontánní

pokračování celého stohlasého sboru přítomných, který naši hymnu dozpíval. Celé slavnostní odpoledne pak pokračovalo na zdejším hřišti opékáním steaků, produkcí kapely Heebie Jeebies a zakončeno bylo večerním promítáním "potulného" letního kina. Promítal se film Špunti na vodě. Celý den se těšil poměrně hojně účasti místních i obyvatel z okolí, přestože panovalo opravdu horké počasí.

Je zřejmé, že náš znak a vlajka posílí identitu obyvatel, bude aktivně prezentovat naši obec a zvýrazní její suverenitu mezi ostatními obcemi.

Nezbývá nic, než popřát, ať se znak líbí a ať vlajka ve větru vlaje...

velikost 300 stran, bude svázána natrvalo. Nyní se blíží dvěma stovkám stran. Pak už nic nebránilo tomu, aby pan místostarosta založil vlajku do nosiče na stěně Obecního úřadu a

Na snímku Michala Gladise hovoří autor obelisku Hynek Schejbal. Starostka obce Darina Kricnarová už drží novou kroniku obce, mezi nimi je pan místostarosta Jiří Hanuš a zastupitel - předseda kontrolního výboru Petr Tautz.

Hodně zdraví a životního štěstí přejeme novým spoluobčankům:

Nikola Sluková (Újezdec)

Lukáš Burdych (Újezdec)

Jakub Šafránek (Lhota)

Karla Svobodová (Újezdec)

Ema Mádrová (Újezdec)

Vojtěch Huďa (Lhota)

S politováním musím uvést také ty, se kterými jsme se letos rozloučili:

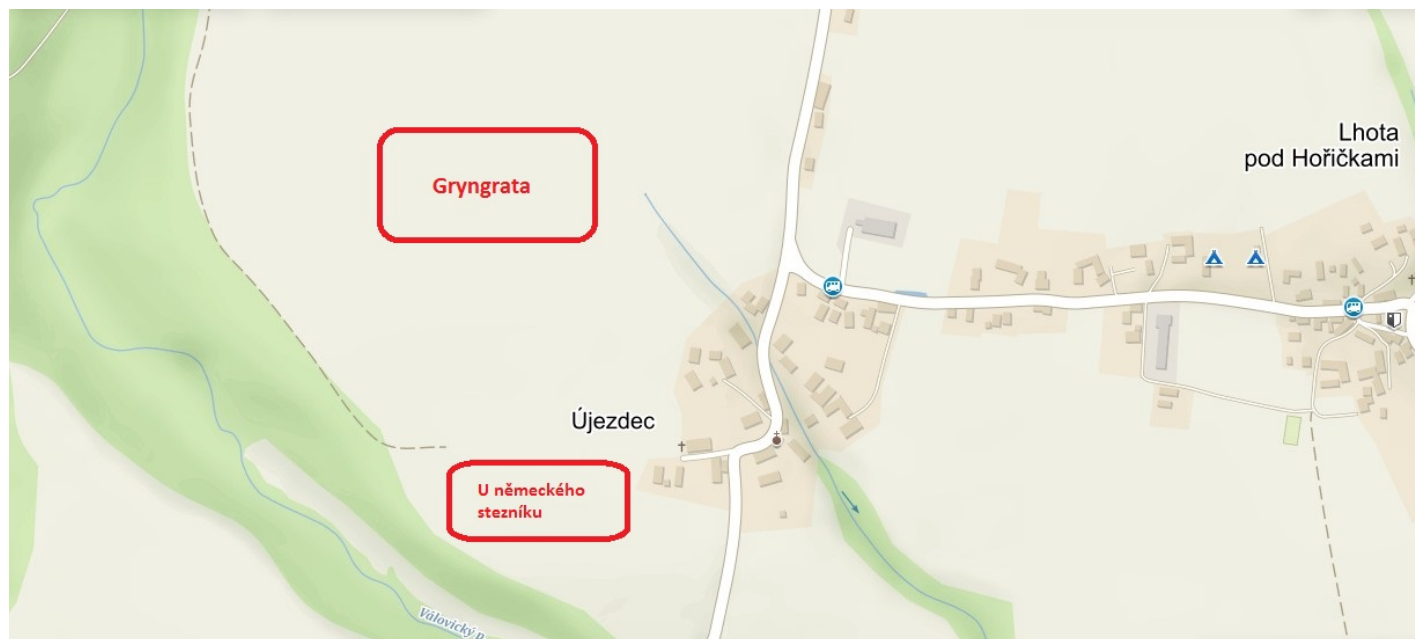
Stanislav Hofman (Újezdec)

Augustin Kaválek (Světlá)

Václav Mervart (Újezdec)

Chtěl bych touto cestou poděkovat paní Ladě Haluškové za skvělý soupis všech obyvatel Světlé po číslech popisných z období poloviny minulého století. Dále také patří obrovské poděkování paní Zdeně Skuhrové za fotografie a jiné historické záznamy pro naši obec velmi vzácné. Nakonec i pár fotografií poskytli paní Alena Kožená a Ivan Pich. Všechny jsem si ofotil, a pak zase vrátil majitelům. Díky výše uvedeným snímkům zařadím do obecní kroniky a ty nejzajímavější Vám předvedu také v tomto periodiku. Můžete se tak těšit na mnoho zajímavostí, které byly málem zapomenuty. Také přibude v Občasníku nová rubrika obrazové dokumentace o tom, jak šel čas, jen co dokončím prezentaci dávno zapomenutých pomístních jmen okolí obce...

Místní dávno pozapomenuté názvy

Tak jako mají obce svá jména, i jejich části v dávných dobách dostaly lidová pojmenování. Říkáme jim pomístní jména vlastní. Vznikala spontánně, pouze za jediným účelem – konkretizovat okolí. Vždyť sedlák, když chtěl někam poslat pacholka orat, musel mu přesněji vysvětlit, které z políček obdělát, aby nepracoval někde, kde to nechtěl. Tak dostaly svá pojmenování louky, lesy, břehy, pole, bažiny, remízky, pastviny, vinice, skaliska, kopce, doliny... a jiná výrazná místa v krajině. I okolí našich vesnic má některá pojmenování vycházející z logiky oblasti či míst, jako například - *U borovice*, *Suchý* (kopec), ale také pojmenování méně obvyklá - *Gryngrata*, *Leština*... V několika pokračováních Vám tato nejbližší pomístní jména přiblížím.

V tomto vydání Občasníku Vám přiblížím další pomístní jména vlastní, o kterých už mnoho lidí ani neví, již se nepoužívají, nebo je mají v paměti pouze ti nejstarší. Na řadě je nyní okolí Újezdce, kde spolu souvisejí dva pomístní názvy, a to **Gryngrata** a **U německého stezníku**.

Obě místa jsou pole mezi vesnicí a lesem údolí Válovického potoka. Od jihu, tedy od Dlouhé Vody, je to místo zvané **U německého stezníku**. Můžeme se domnívat, že tím stezníkem je právě cesta vedoucí k válovickému údolí vlastně od kapličky mezi čísly popisnými 2 a 4, okolo č. 3 a 23. Za Dlouhou Vodou už začalo území německy mluvících obyvatel, takže se tomuto pojmenování nelze divit. Slovo stezník netřeba vysvětlovat, všichni pochopíme, že se jedná o cestu. V tomto slova smyslu pouze pro pěší, maximálně pro lehké povozy. Slovník pomístních jmen uvádí, že stezník je slovo časté hlavně v severovýchodních Čechách, jinde se používají spíše jiná synonyma (stezka, cesta, pěšina). V dávných dobách vedla ze zadních vrat dvora č. p. 1 cesta také rovnou k lesu a nad ní začínala „zelená zahrádka“.

Gryngrata je totiž německé pojmenování zeleného hřbetu, vršku, zahrady, louky (grüngrat). Takže naši německy mluvící předkové/sousedé zde patrně chtěli označit věčně zelené místo, a to díky vodám, které se sem stahují, aby pak pokračovaly strouhou, která dělila Újezdec na dolní farně chvalkovický a horní přiřazený k Hoříčkám. Ta strouha začíná dnes u prastaré lípy, pak ji stráží dvě letité vrby a pokračuje mezi domy č. p. 10 a 11 do vsi. Na severu Gryngrata končí zelenou mezí - pruhem – vedoucího od posledního domu nové zástavby k lesu. Tam už to je Pod pasekou, ale o tom zase někdy příště.

Citace z obecních kronik

Když jsem na jiném místě popisoval letošní prvomájový průvod, rozhodl jsem se, že do seriálové rubriky citátů z obecních kronik pro toto číslo Občasníku vyberu také průvod. Konal se k příležitosti vzpomínky na upálení Mistra Jana Husa - 5. července 1935. Byl pořádán místními zájmovými a účelovými spolky. Do dobového zápisu kronikáře Jaroslava Kouby z Hostinky jsem lehce zasáhl, abych upravil stylistiku a pravopis:

V předvečer Husova svátku 5. července pořádaly Osvětové komise a hasičské sbory z Vestce – Světlé – Lhoty spolu se spolkem Ratiborem Husovu oslavu s tímto pořadím:

1. Průvod s hudbou v 7 hodin z Vestce do Světlé přes Hostinku do Lhoty, odtud odchod do lomu u Haráčku
2. Zahájení p. Jar. Vejnardem, správcem školy ze Lhoty
3. Přednes básní
4. O významu dne promluví p. Jar. Hofman, ředitel z Č. Skalice
5. Zapálení hranice
6. Zapění sborové písně Hranice vzplála

Průvod vyšel dle předepsaného programu s doprovodem hudby Křižanovské. Průvod zpestřovali malí sokolové a sokolky svými červenými oděvy. Dále byla nesena státní vlajka, též prapor školní. Též i hasičské oděvy zpestřovaly průvab průvodu, který byl hoděn malířského štětce. Průvod byl odhadnut včetně dětí asi na 500 lidí. Pořad slavnosti programu dodržován byl dle předepsaného programu, až na to, že ještě o významu dne promluvil p. Aug. Mencl, nově ustanovený správce školy ve Vestci...

Naše zákoutí aneb tip na procházku

Dnes je na řadě opět Újezdec a tentokrát Vás zavedu, co nejdál to půjde. Na tento výlet si nezapomeňte přibalit kus buřtu nebo párek, bude se Vám hodit.

Protože je toto zákoutí poněkud daleko, těm nemístním (např. Světelským) doporučuji cestu kolmo, pro Újezdecké to může být pěkná procházka, Lhotečtí necht' se rozhodnou sami. Mám totiž na mysli Válovice. Pomístní název, podle kterého je pojmenován i potok tvořící západní hranici naší obce. Na kole je vhodné vyjet z Újezdce směr Hoříčky, zahrnout na Nový Dvůr. Tato malá vesnička, málokdo ví, kdysi stála o kousek vedle a nesla název Suchý Dvůr (podle topografie J. F. J. Schallera - Topographie des Königreiches Böhmen z roku 1790).

Pro nedostatek vody ve studních však byla obyvateli přesunuta do míst, kde byly studny již na vodu bohaté. Tam vznikl pak nový hospodářský dvůr (okolo č. p. 1). Pak nepokračujte k táboru, ale po nové lesácké cestě dolů k vodě. Dále už podél Válovického potoka až ke dvěma rybníčkům, které vytvářejí malebné prostředí přímo vybízející k odpočinku. Proto tam Lesy ČR vybudovaly v roce 2013 altán s praktickým ohništěm. Dá se tam i pěkně posedět, přestože by Vás překvapila nepřízeň počasí. Kapacitu si trousem odhadnout na klidně i 15 turistů. Pro majitele buřty je tam vždy nějaké dřevo na zátop včetně chrástí. Nezapomeňte to, co spálíte, doplnit z lesa novým, aby i po Vás mohli další návštěvníci hned založit oheň a opékat svoji uzeninu.

Ještě dlužím cestu pro pěší - ta je jednoduchá. Buď schůdná po cestě z Újezdce mezi č. p. 2 a 4, tedy Německým stezníkem až k lesu a pomalu sestupovat porostem až k vodě - pozor, sráz je místy příkrý, proto raději začněte sestupovat hned, jakmile se dostanete na úroveň smrkového lesa. Další možnost je delší, zato horší cesta - dojít až k posledním novostavbám v Újezdci a naproti Slukům/Bibrlům jít zeleným pruhem rozdělovacím pole zase až k válovickému lesu a opět seběhnout sráz. Při troše opatrnosti je dobře schůdný, pro zpáteční cestu však namáhavý.

Sportovní výsledky

SRANDATRIATLON

Dne 18. května se opět sešli tvrdí sportovci k druhému ročníku srandatriatlonu. Tedy aby zkusili své síly v jízdě na kole, běhu a náročnému završení sportovní zkoušky vypitím piva či limonády. Na start se postavilo 52 sportovců v různých kategoriích. Počasí nám přálo, neboť od rána bylo krásně slunečno, ale současně ne příliš horko. Trasa pro cyklistickou část bylo nově natažena až na Hoříčky, běžecká část vedla obvyklou trasou podél Válovického potoka.

Výsledková listina v jednotlivých kategoriích:

Odrážedla - dívky: 1. Tereza Malinská; 2. Kateřina Hanušová.

Odrážedla - chlapci: 1. Matyáš Zvara; 2. Jiří Marek.

Chlapci do 6 let: 1. Šimon Zvara; 2. Michal Dostál.

Dívky 7-10 let: 1. Adéla Renská; 2. Silvie Házová; 3. Lenka Hanušová.

Chlapci 7-10 let: 1. Kryštof Zvara; 2. Antonín Marek; 3. Matěj Renský.

Dívky 11-14 let: 1. Olga Balcarová; 2. Adéla Olbortová; 3. Marie Chrastinová.

Chlapci 11-14 let: 1. Vojtěch Skuhřavý; 2. Radek Očadlík; 3. Matyáš Wojtowicz.

Družstva: 1. Klídek; 2. Bedimex.

Ženy: 1. Lenka Renská; 2. Kamila Hanušová; 3. Jaroslava Olbortová.

Muži: 1. Petr Háze; 2. Miloslav Špreňar; 3. Jiří Hanuš.

Kromě medailových ocenění si přišly na své i děti na ostatních pozicích, mezi dospěláky byl oceněn zvláště výkon pana Romana Rudolfa, který absolvoval celý závod s přitěží v podobě své dcerky. Na kole si ji táhnul ve vozíku, při běhu po celou dobu na ramenou. A ani tak nepatřil mezi nejpomalejší!

Cenu útechy si odnesl i nejpomalejší závodník - Petra Wojtowiczová či nejstarší účastník - Miloš Špreňar.

NOČNÍ NOHEJBAL

Dalším tradičním sportovním turnajem, který se na našem hřišti odehrává, je noční nohejbal. Po loňském maratonu, kdy se ještě za svítání hrálo, se vše odbylo prakticky do jedné hodiny noční. V pátek 7. června 2019 se sešla desítká trojlenných týmů a začali mezi sebou bojovat ve skupině. Pak následovalo vyřazovací play-off, z kterého vzešlo toto konečné pořadí:

1. Třebešev - Schejbal, Gron, Pajer (z Velkého Třebešova).

2. Fronta na pivo - Hrudík, Martinec, Fuciman (Žernov, N. Město).

3. Zájezd - Špejdla, Rejzek, Žďárský (ze Zájezda).

4. Klídek - Kubů, Melša, Procházka (Lhota pod Hoříčkami, Česká Skalice, Náchod)

Náměty a připomínky:

Autor textů i fotografií (pokud není uveden u článku jiný):

Petr Bibrle, Újezdec 41

(náměty lze vložit do schránky)

nebo e-mail: bibrle@seznam.cz

Vážení spoluobčané, s Vaší laskavostí bych si rád ofotil Vaše staré fotografie a pohlednice, ze kterých je patrné, že jsou pořízené ve Lhotě a okolí. Zůstanou tak zachovány pro příští generace jako součást obecní kroniky.

!! POZOR !! Od nového roku platí povinné čipování psů

Od 1. ledna roku 2020 se mění veterinární zákon a v jeho novele je důležitá změna pro majitele psů. Od nového roku totiž očkovaní proti vzteklině bude platné pouze tehdy, pokud bude pes současně splňovat podmínky na označení zvířat v zájmovém chovu... Jednoduše řečeno: čipování psů se stává povinností! V případě škody neočipovaným psem se případné sankce budou pohybovat mezi 20 - 100 tisíci korunami.

Proto se Zastupitelstvo obce Lhota pod Hoříčkami rozhodlo, že poskytne všem majitelům doposud neočipovaných psů službu registrace hromadným způsobem. To proto, abyste s tím měli co nejméně starostí a nemuseli se trmáčet na veterinu, což jistě ocení hlavně starší spoluobčané. V zatím bližší neurčený den, při pravidelném hromadném očkovaní psů na návsi, tento úkon veterinář provede na přání jednotlivých obyvatel obce a i zaregistruje psa do celorepublikové databáze. Starostka oslovila několik lékařů za tímto účelem a nejvýhodnější nabídku smluvně zajistí. Cena čipu se totiž pohybuje v rozmezí 120-450,- Kč a za aplikaci si zvěrolékaři účtují zpravidla 300-550,- Kč. I takto Vám chceme ušetřit Vaše peníze. Sledujte obecní vývěsky, internetové stránky, Facebook, rozhlas obce. Dozvíte se tak přesné datum, čas a místo organizovaného čipování pro Vás, jakožto i konečnou cenu za úkon.

Ke dni 1.8.2019 obec disponuje 6,382.000,-Kč na běžném účtu a 389.000,- Kč na účtu u ČNB. K témuž datu má Lhota pod Hoříčkami včetně Újezdece a Světlé 308 obyvatel.